

ὁ παρῶν ἡμέτερος Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος ἐγένετο καταστρωθεὶς ἐν τῷδε τῷ ἱερῷ Κώδικι τῆς ἁγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας εἰς διηνεκῆ ἔνδειξιν καὶ μόνιμον παράστασιν.

Ἐν ἔτει Σωτηρίῳ αὐξήγ'· κατὰ μῆνα Μάιον, ἐπινεμήσεως στ'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ἀποφαίνεται

† ὁ Ἐφέσου Παῖσιος, † ὁ Ἡρακλείου Πανάρετος, † ὁ Πρόεδρος Καρπάθου Μεθόδιος, † ὁ Λαρίσης Στέφανος, † ὁ Ἀρτης Σωφρόνιος, † ὁ Μυτιλήνης Μελέτιος, † ὁ Μελενίκου Διονύσιος, † ὁ
† ὁ Ρασκοπρεσρένης † ὁ Βελεγράδων Ἀνθιμος, † ὁ Γρεβενῶν Ἀγάπιος, † ὁ Σισανίου Μελέτιος.

* *

Γαβριήλ, κιδανῶς πρὸ τοῦ Ἀρσενίου⁶.

Ἀρσένιος, τῷ 1590⁷.

Ἀνθιμος, ὡς πρ. Πωγωνιανῆς, κατὰ Ἰανουάριον 1620⁸.

Συμεὼν ὑποβιαλῶν «παραίτησιν οἰκειοθελῆ καὶ ἀβιάστον», τῇ 28 Φεβρ. 1620, «διὰ τὸ μὴ εἶναι ἱκανὸν ἐξοικονομῆσαι τὰ τῆς ἀρχ/πῆς Πωγωνιανῆς διὰ τὴς συχνῆς καὶ πολλῆς αὐτοῦ ἀσθενείας»⁹.

Σωφρόνιος¹⁰ τούτου «ὑποβιανόντος»—ἐξελέγη (2 Φεβρ. 1643) «ὁ ὀσιώτατος ἱερομόν. κὺρ Παρθένιος»¹¹.

Παρθένιου «φυσικῶ θανάτῳ ἀποθανόντος»—ἐξελέγη (1660) «ὁ πανοσιώτ. ἐν ἱερομον. καὶ πνευματικαῖς κὺρ Δανιήλ»¹².

Δανιήλ «καὶθυρέσει τελείῃ καὶθυποβληθέντος»—ἐξελέγη (N/βρ. 1666) «ὁ πανοσιώτ. ἐν ἱερομον. Νεκτάριος»¹³.

Μανασῆς, ἀρχιερατεύσας κατὰ τὸ ἐν τῷ μεταξὺ 1667—1673 διάστημα¹⁴.

Μαλαχίου¹⁵ «τῶν τῆδε ἀπάραντος καὶ πρὸς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος»—ἐξελέγη (1 Μαρτ. 1702) «ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομ. κὺρ Ἐυθύ-

6) *Κ. Σάθα* βιογραφ. σχεδ. περὶ Ἱερσμίου Β'. ὡς ἄνωτ. σ. 4 δ'.—*Le Quien* ὡς ἄνωτ. 93.

6) *R e g.* ὡς ἄνωτ. σ. 90.

7) *Νομ. Συγγ.* σ. 208.—*Σάθα Γ'*. 561.

8) *Κωδ. Π. Ἀρχιεπισφ. Β'*. 8.—*Α. Κεραμέως* ἱερ. βιβλ. Δ'. 8.

9) *Ν. Συγγ.* 123.—*Σάθα Γ'*. 576.

10) *Ν. Συγγ.* 236.—*Σάθα Γ'*. 584.

11) *Ν. Συγγ.* 222.—*Σάθα Γ'*. 598.

12) *Δελικάνη Γ'*. 181.

13) *Κωδ. Κριτίου Δ'*. 556.—*Δελικάνη Γ'*. 374.—*Δελτίον κλπ. Γ'*. 472.—Προβλ.

καὶ *Παράρτημα Κ—ΚΒ'*. τόμ. Ε. Φ. Συλλόγου σ. 99.

μιος», αναφερόμενος τῇ 20 Μαρτίου 1708, καὶ τῷ 1721 καὶ ὡς «πρ. Πωγωνιανῆς» τῷ 1730 ¹⁴.

Ἀθανάσιος, διαδεχθεὶς τὸν Εὐθύμιον, ἄγνωστον πότε ¹⁵.

Νεόφυτος τούτου «πρὸς Κύριον ἐκδημήσαντος»—ἐξελέγη (Ἰούλιος 1763) «ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομον. κὺρ Παρθένιος» ¹⁶.

« . . . τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος»—ἐξελέγη (9 Σ/βρ. 1774) «ὁ ὀσιώτατ. ἐν ἱερομον. κὺρ Ἀνθιμος» ¹⁷.

Ἀνθίμου «παραίτησιν οἰκειοθελῆ καὶ ἀβίαστον κοιησαμένου»—ἐξελέγη (Φεβρ. 1787) «ὁ ὀσιώτατος ἐν ἱερομον. κὺρ Ἀνθιμος» ¹⁸, τὸν ὁποῖον διεδέχθη ὁ Διονύσιος (1797) ¹⁹.

Διονυσίου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος»—ἡ ἐπαρχία Πωγωνιανῆς ἐνωθεῖσα μετὰ τῆς μ/λεως Κορυτσαῖς (Μάρτιος 1828) διωκθήθη πνευματικῶς ὑπὸ τοῦ ποιμένος τῆς τελευταίας ταύτης Βησσαρίωνος, ἄχρι Μαΐου 1834, ὅτε ἡ ἐπαρχία Πωγωνιανῆς ἀποσπασθεῖσα ἀπὸ τῆς μ. Κορυτσαῖς καὶ συνενωθεῖσα τῇ ἐπισκοπῇ Βελλᾶς εἰς μ/λιν Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς, ἐποιμάνθη ὑπὸ τοῦ ἀρχιερέως τῆς τελευταίας ταύτης Ἰωσήφ, ὀνομασθέντος μητροπολίτου Βελλᾶς καὶ Πωγωνιανῆς ²⁰.

Ἰωσήφ ἐκπτώτου γενομένου (δρα σχετικὰ ἐν τοῖς περὶ Βελλᾶς σημειωθεῖσι)—ἐξελέγη (Ἰανουάρ. 1840) «ὁ πανιερ. μ. πρ. Σμύρνης κὺρ Ἱερθεος», ὅστις παρέμεινε ποιμαίνων τὴν ἐπαρχίαν Πωγωνιανῆς καὶ μετὰ τὴν ἀπ' αὐτῆς ἀπόσπασιν (1842) τῆς ἐπαρχίας Βελλᾶς ²¹.

Ἱεροθέου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος»—ἐξελέγη (Ἰούνιος 1848) «ὁ πανιερ. ἅγιος Τυρολλόης κὺρ Μελέτιος» ²².

Μελετίου «παραίτησαμένου οἰκειοθελῶς»—ἐξελέγη (23 Ν/βρ. 1848) «ὁ ὀσιώτ. ἀρχιμ. κὺρ Ἀγαπίος» ²³.

Ἀγαπίου «τὸ ζῆν ἐκμετρήσαντος καὶ εἰς τὰς οὐρανίους μονὰς μεταστάντος»—ἐξελέγη (27 Δ/βρ. 1850) «ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Λαμψάκων κὺρ Νικάνδρος» ²⁴.

14) Κώδ. Π. Ἀρχ. Γ'. 74.—Α. Κεραμέως ὡς ἀνωτ. Α'. 347, 350.—Δελτικὴν Γ'. 824.—Ἡπειρ. Χρον. Ε'. 94.—L e Q u i e n ὡς ἀνωτ. σ. 94.—Δελτίον κλπ. Γ'. 472.—L e Q u i e n II'. 94.

15) Δελτίον κλπ. ὡς ἀνωτ. σ. 472.

16) Κώδ. ΣΓ'. 56.

17) Κώδ. Ζ'. 74. Παρητήθη κατὰ Φεβρ. 1787 (Ζ'. 200).

18) Κώδ. Ζ'. 200.

19) Ὅρα τόμον ἐνωτικὸν τῶν ἐπαρχιῶν Πωγωνιανῆς καὶ Κορυτσαῖς.

20) Ὅρα τόμον ἐνωτικὸν τῶν ἐπαρχιῶν Πωγωνιανῆς καὶ Βελλᾶς.

21) Κώδ. ΙΔ'. 352.

22) ΚΒ'. 164.—Παρητήθη τῇ 16 Ἰουλίου 1848 (ΚΒ'. 172).

23) ΚΒ'. 189.—Δελτικὴν Γ'. 260, 626, 627, 631.

24) ΚΒ'. 219.—Δελτικὴν Γ'. 261, 627, 628, 631.

Νικάνδρου «παρεκτραπέντος τῶν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ πρὸς τὴν ὑψηλὴν ἐξουσίαν χρεῶν αὐτοῦ καὶ διὰ ταῦτα ἐκπτώτου ἀπ' αὐτῆς γενομένου κανονικῶς καὶ ἀπομακρυνθέντος τέλειον»—ἐξελέγη (8/βρ. 1854) «ὁ ὁσιολογιώτ. ἐν Ἱερομον. κύρ *Παναρέτος*, ὁ καὶ μέγας ἀρχιδιάκονος τῆς ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μ. Ἐκκλησίας εὐδοκίμως διατελέσας»²⁵.

Παναρέτου «παυθέντος ἀπ' αὐτῆς καὶ ἐκπτώτου γενομένου συνοδικῆ ἀποφάσει»—διελύθη ἡ ἐπαρχία Πωγωνιανῆς κατὰ Μάιον 1863²⁶.

17) ΦΙΛΙΑΤΑΙ

*Υποκειμένη ἐκκλ/κῶς τῇ ἐπαρχίᾳ Παραμυθίας ἡ περιοχὴ αὕτη ἐτιμήθη προσωρινῶς εἰς μητρόπολιν κατὰ 8/βριον 1924 ὑπὸ τὸ ὄνομα Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, συγχωνευθεῖσαν καὶ αὖθις τῇ τῆς Παραμυθίας κατὰ τὸ 1928¹.

Τόμος ἰδρύσεως Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου².

† Γρηγόριος ἄλιφ Θεοῦ κτλ.

Ἔθος κανονικὸν ἢ Ἐκκλησία ἔκπαιται κέκτηται τὴν τῶν ἐπαρχιῶν σύστασιν πρὸς τὰς ἀνάγκας τῶν καιρῶν καὶ τὴν καλὴν τοῦ ὅλου συγκροτήματος ὑπόστασιν προσαρμόζειν καὶ οἰκονομεῖν, εἰς εὐρυθμον καὶ λυσitelῆ τῶν ἐπὶ μέρους τε καὶ τοῦ ὅλου παρίστασιν καὶ διακυβέρνησιν.

Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ κατὰ τὸν καθ' ἡμᾶς Ἀγιώτατον Πατριαρχικὸν Οἰκουμενικὸν Θρόνον, μετὰ τὴν ἀρτι ἐξ Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος καταφυγὴν τοῦ δρθοδόξου πληθυσμοῦ ἡμεῖς τοῖς ποιμέσιν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκ τούτου προελθούσαν ἀλλοίωσιν, ἀνάγκη παρέσθη πρόνοια λαβεῖν περὶ τῆς εὐρύθμου καὶ ἀναλόγου πρὸς τὰς νέας ἀνάγκας γενικᾶς τε καὶ μερικᾶς, ἐκκλησιαστικῆς συστάσεως τῶν διαφόρων ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Κράτει περιοχῶν τοῦ καθ' ἡμᾶς Πατριαρχικοῦ Κλίματος, ἢ Μετροίτης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπεριμῶν, τῶν ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, διασκεψάμενοι μετὰ τῆς ὀφειλομένης προσοχῆς περὶ τῆς ἀνάγκης ταύτης, ἔγνω-

25) ΚΒ'. 290.—*Δελτικὴν* Γ'. 631, 632, 638, 642, 644, 645.

26) Ὅρα τόμον καταργήσεως τῆς ἐπαρχίας Πωγωνιανῆς.

1) *Κώδ. Π. Ἀρχ.* σπ'. 74.—*Ὁρθοδοξία Μ. Ε. Ἐγκ.*

2) *Κώδ.* ἐνθ' ἀνωτέρω.

μεν σὺν ἄλλοις καὶ νέας ἰδρῦσαι Μητροπόλεις ἐκ τμημάτων τῶν ὑπαρχουσῶν ἐπὶ τῇ βάσει καὶ τῆς πολιτικῆς διαιρέσεως τῶν μερῶν.

Οὕτω δὴ φροντίσαντες καὶ διασκεψάμενοι συνοδικῶς, ἔγνωμεν συστήσαι ἐπ' αἰσίοις καὶ τὴν νέαν ἐπαρχίαν καὶ Μητρόπολιν Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, χωρίσαντες ἀπὸ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Παραμυθίας τὴν περιοχὴν ταύτην καὶ ἀπαρτίσαντες ἐξ αὐτῆς τὴν νέαν ταύτην Μητρόπολιν Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου.

Ἐφ' ᾧ καὶ ἀποφαινόμεθα καὶ ὀρίζομεν συνοδικῶς ὅπως ἡ ἐξονομασθεῖσα περιοχὴ Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου ἀποτελῆ ἐφεξῆς ἰδίαν ἐπαρχίαν καὶ Μητρόπολιν, ἐπωνυμουμένην «*Ἱερὰν Μητρόπολιν Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου*», μεθ' ἔδρας τῆς πόλεως τῶν Φιλιατῶν, ὃ δὲ ἐν αὐτῇ ποιμαίνων ἀρχιερεὺς, μνημονεύων τοῦ κανονικοῦ Πατριαρχικοῦ ὀνόματος, ὡς τέτακται, καὶ τὴν τακτικὴν αὐτοῦ ἔδραν ἐν Φιλιάταις ἔχων, τιτλοφορεῖται «*Ἱερώτατος Μητροπολίτης Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου, ὑπέριμος καὶ ἕξαρχος Ἡπείρου*».

Παραγγέλλομεν δὲ πατρικῶς τῷ τε κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς οὕτω ἐπ' αἰσίοις συνιστωμένης νέας θεοσώστου ἐπαρχίας ὡς τέκνοις ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοῖς ὅπως ὑποτασσόμενοι ἐκκλησιαστικῶς ἐφεξῆς εἰς τὸν κανονικὸν ἀρχιερέα καὶ ποιμένα αὐτῶν, πείθονται καὶ ὑπέκωσιν αὐτῷ, κατὰ τὴν τοῦ Παύλου ἐντολήν, φιλοτιμῶνται δὲ ἅμα συντρέχειν καὶ συναντιλαμβάνεσθαι εἰς τὴν αἰσίαν τῶν πραγμάτων τῆς ἑαυτῶν ἐπαρχίας διευθέτησιν καὶ διεξαγωγὴν, ἵνα οὕτως, εὐτάκτως καὶ ἀσφαλῶς τῶν πάντων ἐν αὐτῇ διεξαγομένων, πολλὴ μὲν προσγίγνηται αὐτοῖς ἡ πνευματικὴ ὠφέλεια, πολλὴ δὲ καὶ τῇ Μητρὶ Ἐκκλησίᾳ ἢ ἀπ' αὐτῶν παραμυθία καὶ ἰοστήριγμα.

Ταῦτα οὕτω δόξαντα καὶ κριθέντα ἐκυρώθησαν συνοδικῶς. Εἰς δὲ μόνιμον αὐτῶν παραφυλακὴν ἐγένετο καὶ ὁ παρῶν Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος, καταστρωθεὶς μὲν καὶ ὑπογραφεὶς καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐκδοθεὶς δὲ καὶ ἐν Ἰσφ καὶ ἀπαραλλάκτῳ καὶ διαβιβασθεὶς ἵνα κατατεθῆ ἐν τοῖς ἀρχείοις τῆς ἀριστοστάτου θεοσώστου Μητροπόλεως Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις κατὰ μῆνα Ὀκτώβριον αᾶκδ', Ἰνδικτιῶνος Η'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γρηγόριος

† ὁ Κυζίκου Καλλίνικος, † ὁ Χαλκηδόνος Ἰωακείμ, † ὁ Πριγκηποννήσων Ἀγαθάγγελος, † ὁ Σηλυβρίας Εὐγένιος, † ὁ Ἀνέων Θωμᾶς, † ὁ Νικαίας Βασίλειος, † ὁ Δέρκων Κωνσταντῖνος, † ὁ Φιλαδελφείας Φώτιος, † ὁ Ροδοπόλεως Κύριλλος.

••

Ἐπὶ τῇ συστάσει τῆς ἱ. μ/λεως Φιλιατῶν καὶ Γηρομερίου σχέψεως καὶ ἀποφάσεως γενομένης συνοδικῶς πρὸς ἐκλογὴν καταλλήλου δι' αὐτὴν ποι-

μένος ἐξελέγη (3 Σ/βρ. 1925) ὁ πανιερ. μ/της Νέας Πελαγονίας Χρυσόστομος, μετατεθεὶς εἰς τὴν μ/λιαν Φλωρίνης τῇ 27 Μαρτίου 1926 *.

18) ΦΩΤΙΚΗ

Ἐκ τῶν ἀρχαιοτάτων ἐπισκοπῶν τῆς μ/λεως Νικοπόλεως καὶ εἶτα τῆς Ναυπιάκτου ἀναφέρεται τελευταῖον ὑπὸ τῆς ἐπὶ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ (1081 — 1118) γενομένης ἀναγραφῆς. Ἐκτοτε ἀποσιωπᾶται. Τῷ 1708 καὶ 175ῷ μνημονεύεται μεταξὺ τῶν ἐπισκοπῶν δι' ἃς ἐπεστράφη τῷ μ/τη Ναυπιάκτου καὶ Ἀίτης ὅπως χειροτονήσῃ ἐπισκόπους. Λέν φαίνεται ὅμως πραγματοποιηθεῖσα ἢ σὺντασις αὕτη τῆς Ἐκκλησίας, ἐφ' ὅσον τὸ Συνταγματικὸν τοῦ Ἱεροσολύμων Χρυσάνθου συνεταχθὲν τῷ 1715 καὶ μετατυπωθὲν τῷ 1778 δὲν διμλεῖ περὶ Φωτικῆς μεταξὺ τῶν ἐπισκοπῶν τῆς μ/λεως Ἰωαννίνων. Ἡ κριτοῦσα γνώμη εἶναι ὅτι ἐνωρὶς ἤδη ἀντικατέστησεν αὐτὴν ἡ τῆς Βελλῆς. Ἐνίστη δίδονται ψιλωνύμως ὁ τίτλος Φωτικῆς εἰς ψηφισομένους ἀρχιερεῖς *.

* *

Χρυσόστομος πρωτοσύγκελλος, ψηφισθεὶς τῇ 22 Δ/βρίου 1907, αἰτήσῃ τοῦ μ/του Ἰωαννίνων Γερμασίμου. Τῇ 15 Φεβρ. 1911 προήχθη εἰς τὴν μ/λιαν Τυρολλόης *.

Ἰωακείμ, πρωτοσύγγελλος, ψηφισθεὶς τῇ 20 Ν/βρ. 1926, αἰτήσῃ τοῦ μ/του Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης Ἰωακείμ *.

19) ΧΕΙΜΑΡΡΑ

Μικρὸν μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς Νικοπόλεως (11. αἰών) ἰδρυθεῖσα ἢ ἐπισκοπὴ αὕτη καὶ ἀρχικῶς ἐπὶ τὴν διάστημα τῇ ἀρχιεπισκοπῇ Βουλγαρίας τελοῦσα ὑπήχθη (12. αἰών) ὀριστικῶς τῇ μ/λει Ναυπιάκτου, καίτοι φέρεται καὶ ὑποκειμένη (13. αἰών) τῇ ῥωμαϊκῇ ἐκκλησίᾳ μέχρι τοῦ 1363. Ἀπὸ τοῦ 1431 ἡ Χειμάρρα ὁμοῦ μετὰ τοῦ Δελβίνου ἀπετέλεσε μίαν τῶν ἐπισκοπῶν τῆς μ/λεως Ἰωαννίνων, ὑπὸ τὸ ὄνομα *Χειμάρρας καὶ Δελβίνου*,

3) Κώδ. 608. 67.—*Ὁρθοδοξία Α'*. 13.1) Parthey σ. 15, 122.—G e l z e r Ungedr. σ. 557.—*τοῦ ἀγίου Cyprii* κλπ. σ. 78.—*P. Horlā* Ε'. 483.—*M. Γεδεών* II. Πίν. σ. 618, 646.—*M. E. Ἐγκ.* IV'. 843.—*Ἡπειρωτ. Χρον.* Γ'. 5.—*N. Σιών* 1931 σ. 589.—*Γ. Κορινθίων* ὡς ἀνωτ. σ. 98 —*I. e Q u i e n* II'. 143.

2) Κώδ. II. Ἀρχ. 614. 165.

3) Κώδ. 608. 89.

μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ 19. αἰῶνος, ὅτε κατ' ἀρχάς μὲν προσωρινῶς (1813—21), ἀπὸ δὲ τοῦ Ἰουλίου 1832 ὀριστικῶς ἠνώθη μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου, γνωριζομένη ὑπὸ τὸ ὄνομα Δρυϊνουπόλεως καὶ Χειμάρρας †.

••

Τόμος ἐνωτικὸς τῆς ἐπισκοπῆς Χειμάρρας καὶ Δελβίνου μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου †.

† Κωνσταντῖος ἐλέω Θεοῦ κλπ.

Ἡ μὲν θεραπευτικὴ μέθοδος διὰ τῆς συνθέσεως τῶν ἀπλῶν πολλάκις τοῖς ἀσθενέσι παρέχεται ἴσιν καὶ εὐτονον ἀποτελεῖ τῶν πρώην ἐκλελυμένων σωμάτων τὴν κίνησιν· ἡ δὲ κατὰ πνευματικὴν ἐπιστήμην ἐκκλησιαστικὴ διοίκησις διὰ τῆς ἐνώσεως πολλάκις δύο διηρημένων παροικιῶν καὶ ὑφ' ἓνα καὶ τὸν αὐτὸν προστάτην κανονικῆς ἐπισκέψεως τὴν σωτηριώδη κατάστασιν τῶν ὀρθοδόξων μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ποιῆται εὐρυθμόν τε, καὶ κατὰ λόγον τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐπαρχιακῶν ἀναδείκνυσι κατάλληλον ἐπάγουσα τὴν θεραπείαν. Τοιαύτη τινὶ οἰκονομίᾳ ἐγνωμεν καὶ ἤδη ἐν δέοντι χρῆσασθαι περὶ τῆς ἀγιωτάτης ἐπισκοπῆς Χειμάρρας καὶ Δελβίνου τῆς ὑποκειμένης τῇ ἀγιωτάτῃ μητροπόλει Ἰωαννίνων. Καὶ γὰρ ἐδηλώθη τῇ ἡμῶν μετριότητι, προκαθημένη συνοδικῶς, ἀπὸ γράμματος τοῦ ἱερωτάτου μητροπολίτου Ἰωαννίνων κύρ Ἰωακείμ ὅτι ἡ ἐπισκοπὴ αὕτη μεμακρυσμένη οὕσα τῆς μητροπόλεως αὐτοῦ καὶ καθ' ὑπερβολὴν διεφθαρμένη καὶ ἤδη καὶ πράγματι, ἐσχάτως δὲ ἀνωμαλίαις καὶ περιστάσεσι καιρικαῖς περιπεσοῦσα ἀδύνατος τοῖς ὄλοις κατέστη εἰς διατροφὴν καὶ περίθαλψιν ἰδίου ἀρχιερέως, πρὸς δὲ ταύτης καὶ ἄλλην ὑπέστη ἀτυχίαν ἐπὶ ψυχικῶν κινδύνῳ καὶ τῶν ἐπαρχιωτῶν χριστιανῶν· καὶ γὰρ τοῦ ἐν αὐτῇ χρηματίσαντος ἀρχιερέως Πατρίου δραπετεύσαντος καὶ φυγῇ χρησαμένου πρὸ καιροῦ καὶ διὰ τοῦτο τῇ δικαίᾳ πολιτικῇ ἀγανακτήσει ὑποπεσόντος, ἀπροστάτευτος ἐναπελείφθη καὶ χηρεύουσα, ἐφ' ᾧ καὶ προνοῶν ἡ ἐκείνου ἱερότης τῆς κυριαρχικῶς ἐνεκρινεν ἀναγκαίαν τὴν ἔνωσιν αὐτῆς μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου εὐρῶν σύμφωνον καὶ τὴν κοινὴν αἵτησιν τῶν κατοίκων χριστιανῶν. Ταῦτα γοῦν ἀναγγείλας ὁ ἱερώτατος μητροπολίτης Ἰωαννίνων

1) Parthey σ. 122, 218, 260. — Geizer Ungedr. κλπ. 635. — Ρ. Ποτλῆ Ε'. 483. — Χρυσάνθου Ἱεροσ. συνταγμάτων σ. 73. — Acta Patr. Α'. 411. — Μ. Ε. Ἑγκ. Θ'. 5. ΙΒ'. 343—345. ΙΓ'. 380. — Μ. Γεδεῶν Π. Πίν. 590. — Ἠκειρωτ. Χρον. Γ'. 5. — Le Quien II'. 151.

2) Κώδ. Κριτίου Α'. 153. — Κώδ. ΙΖ'. 195.

κὺρ Ἰωακείμ, ἐπειδὴ ἐξητήσατο τὴν ἐκκλησιαστικὴν συγκατάθεσιν τε καὶ ἐπικύρωσιν περὶ τῆς ἐνώσεως τῆς διαληφθείσης ἐπισκοπῆς Χειμάρρας καὶ Δελβίνου μετὰ τῆς Δρυϊνουπόλεως, ὡς ἀναγκαίας τε καὶ εὐλόγου δι' οὗς εἴρηται λόγους καὶ τὴν θεοφιλῆ διοίκησιν καὶ ἐπίσκεψιν τῶν ἐν αὐτῷ χριστιανῶν πραγματωμένης, τούτου χάριν γράφοντες ἀποφαινόμεθα συνοδικῶς μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς ἱερωτάτων ἀρχιερέων καὶ ὑπερέμων, τῶν ἐν ἀγίῳ πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῶν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, ἵνα ἡ διαληφθεῖσα ἀγιωτάτη ἐπισκοπὴ Χειμάρρας καὶ Δελβίνου ὑπάρχη ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν ἐξῆς ἅπαντα χρόνον ἠνωμένη μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ συνηρμοσμένη μετὰ πάντων τῶν κτημάτων καὶ πραγμάτων καὶ ἀφιερωμάτων αὐτῆς κινήτων τε καὶ ἀκινήτων καὶ παρὰ πάντων γινώσκηται μία καὶ μόνῃ ἐπαρχία δεσποζομένη ὑπὸ τοῦ νῦν κυριάρχου αὐτῆς θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Δρυϊνουπόλεως καὶ Χειμάρρας ἀγαπητοῦ ἡμῶν ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ κὺρ Ἰωακείμ καὶ τῶν μετὰ ταῦτα κανονικῶς διαδεχομένων αὐτῆν, ἰθυνομένη τε καὶ διεξαγομένη ὑπὸ τῆς αὐτοῦ θεοφιλίας, ὅστις ἔχει ἐπ' ἀδείας ποιμαίνειν τὸ ἐν αὐτῇ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον καὶ ποδηγετεῖν σωτηριωδῶς εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς εὐαγγελικῆς χάριτος, εὐλογεῖν τε καὶ ἀγιάζειν αὐτοὺς καὶ πάντα τὰ ἀρχιερατικὰ ἐκτελεῖν μετὰ τῆς τοῦ ἱεροῦ συνθρόνου ἐγκαθιδρύσεως, καρπούμενος καὶ λαμβάνων ἀπαραιοῦτως καὶ ἀνελλιπῶς καὶ πάντα τὰ ἀνήκοντα αὐτῷ εἰσοδήματα καὶ δικαιώματα κύρια τε καὶ τυχηρά· ὀφείλουσι δὲ καὶ πάντες οἱ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπαρχίᾳ Χειμάρρας καὶ Δελβίνου χριστιανοί, ἱερωμένοι καὶ λαϊκοί, πειθαρχεῖν καὶ ὑποτάσσεσθαι αὐτῷ ὡς γνησίῳ καὶ κανονικῷ αὐτῶν κυριάρχῳ καὶ παρέχειν εὐπειθῶς καὶ προθύμως τὰ ἀνήκοντα δικαιώματα, μηδεὶς ἐναντιούμενος ἢ ἀντιλέγοντος τὸ παράπαν, ἐν βάρει ἀργίας καὶ ἀσυγγνώστου καὶ ἀλύτου ἀφορισμοῦ τοῦ ἀπὸ Θεοῦ Κυρίου Παντοκράτορος. Ταῦτα ἀπεφάνθη καὶ κεκύρωται συνοδικῶς. Ὅθεν εἰς ἐνδειξιν καὶ διηνεκῆ τὴν ἀσφάλειαν ἀπολυθεὶς καὶ ὁ παρὼν ἡμέτερος πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς Τόμος, καταστρωθεὶς κἀν ἐν τῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐπεδόθη τῷ διαληφθέντι θεοφιλεστάτῳ ἐπισκόπῳ Δρυϊνουπόλεως καὶ Χειμάρρας ἀγαπητῷ ἡμῶν ἐν Χριστῷ ἀδελφῷ κὺρ Ἰωακείμ.

Ἐν μηνὶ Ἰουλίῳ αὐλβ'.

† ὁ Καισαρείας Παΐσιος, † ὁ Καλκηδόνος Ζαχαρίας,
† ὁ Δέρκων Νικηφόρος, † ὁ Δυρραχίου Χρύσανθος

••

Σιωφρόνιος, ἀποθανὼν τῇ 13 Φεβρ. 1554'.

3) *Ἡπειρ. Χρον. Δ'*, 4, 6.

Ματθαῖος, ὡς πρ. Χειμάρρας προαχθεὶς εἰς τὴν μ/ιν Συννάδων τῇ 11 Σ/βρίου 1637 ⁴.

Νικηφόρος, ἀναφερόμενος τῷ 1650 ⁵.

Σεραφεῖμ, ἀναφερόμενος τῷ 1664 ⁶. Θανόντα διεδέχθη ὁ

Ζαχαρίας ⁷. Τοῦτον θανόντα τῷ 1682 διεδέχθη ὁ πρωτοσύγγελλος τοῦ μ. Ἰωαννίνων

Μανασσῆς ⁸. Θανόντα τῷ 1695 διεδέχθη ὁ ἱερομόναχος

Ζαχαρίας ⁹, τὸν ὁποῖον θανόντα διεδέχθη τῷ 1730 ὁ ἀρχιδιάκονος τοῦ μ. Ἰωαννίνων

Γεννάδιος ἢ κατ' ἄλλους Γρηγόριος ¹⁰. Τοῦτον παραιτηθέντα τῷ 1755 διεδέχθη ὁ ἱερομόναχος

Ἰωαννίκιος ¹¹. Παραιτηθέντα διεδέχθη τῇ 20 Σ/βρ. 1795 ὁ ἱερομόν.

Παρθένιος ¹². Παραιτηθέντα διεδέχθη τῷ 1804 ὁ ἱερομόναχος

Ἀνατόλιος ¹³. Παραιτηθέντα διεδέχθη τῷ 1812 ὁ διάκονος αὐτοῦ

Ἀμβρόσιος ¹⁴. Τοῦτου ἐκδιωχθέντος ἀνέλαβεν ἀπὸ τοῦ 1813 τὴν ποιμαντορίαν τῆς ἐπισκοπῆς ταύτης, ἐνωθείσης μετὰ τῆς Δρυϊνουπόλεως, ὁ ἐπίσκοπος τῆς τελευταίας ταύτης Γαβριήλ, μέχρι τοῦ 1821, ὅτε ἀποσπασθείσης τῆς ἐπισκοπῆς Χειμάρρας ἐξελέγει δι' αὐτὴν ὁ ἡγούμενος τῆς Καμένης Παΐσιος ¹⁵.

Παΐσιου ἐξορισθέντος εἰς Μετέωρα καὶ παυθέντος τῷ 1832 ἡ ἐπισκοπὴ Χειμάρρας καὶ Δελβίνου ἠνώθη κατὰ Ἰούλιον ἰ. ἔτους ὀριστικῶς μετὰ τῆς ἐπισκοπῆς Δρυϊνουπόλεως καὶ Ἀργυροκάστρου ὑπὸ τὸ ὄνομα Δρυϊνουπόλεως καὶ Χειμάρρας.

4) Νομ. Συntag. 321.—Κώδ. Α'. 319.—Σάθρα Γ'. 572.

5) Ἠπειρ. Χρον. Ε'. 94.

6) Αὐτόθι σ. 59.—Νομ. Συntag. 210.

7) Αὐτόθι σ. 59.

8) Αὐτόθι σ. 59.

9) Αὐτόθι σ. 59.

10) Αὐτόθι σ. 60, 94.—Κώδ. Κριτίου Α'. σ. 154, ἐνθα ὁ λόγος περὶ Γρηγορίου.

11) Αὐτόθι σ. 60.

12) Αὐτόθι σ. 62.—Νέος Ποιμὴν, περιοδικὸν ἐν ΚΠόλει τόμ. Γ'. σ. 416.

13) Ἠπειρ. Χρον. ὡς ἄνωτ. σ. 64.

14) Αὐτόθι σ. 65.

15) Αὐτόθι σ. 66.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Αί τελευταία Πατριαρχικά και Συνοδικά Πράξεις τῆς Ἐκκλησίας ΚΠόλεως α

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον μετὰ βαθεῖαν ἐκτίμησιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἐκκλησιαστικῶν καθόλου ἀναγκῶν τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ὀρθοδόξου περιοχῆς, περιλαμβανούσης τὰς ἐπαρχίας *Κορυτσᾶς, Δυρραχίου, Βελεγράδων* καὶ τμῆμα *Αργυροκάστρου* τῆς ἐπαρχίας Δρυϊνουπόλεως, προήγαγεν αὐτὴν εἰς ἀνεξάρτητον καὶ αὐτοκέφαλον ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν, ἐκδοθέντος πρὸς τοῦτο ὑπὸ ἡμερ. 12 Ἀπριλίου 1937 καὶ σχετικοῦ Πατρ. καὶ Συνοδικοῦ Τόμου.

Τῆς γενικῆς ταύτης ἐκκλησιαστικῆς ἀποφάσεως προηγήθησαν μερικώτεροι τοιαῦται ἀναφερόμεναι εἰς πρόσωπα καὶ ἐπαρχίας, αἱ ἑξῆς :

1) *Αῦλωνεία*. Ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμψάσης καὶ τῆ μ/λει Δυρραχίου ὑποκειμένης ἐπισκοπῆς ταύτης ὠνομάσθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ἐπίσκοπος ὁ *Αγαθάγγελος Τσάμτσης*, ἀρθείσης προηγουμένως τῆς ἐπιβληθείσης αὐτῷ ποινῆς τῆς καθαιρέσεως καὶ ἀναγνωρισθείσης τῆς εἰς ἀρχιερέα χειροτονίας αὐτοῦ.

2) *Αργυροκάστρον*. Τὸ τμῆμα τοῦτο ἀποσπασθὲν ἀπὸ τῆς μ/λεως Δρυϊνουπόλεως ἀπετέλεσεν ἰδιαιτέραν ὁμώνυμον ἐπισκοπὴν, ἐκδοθέντος καὶ τοῦ κάτωθι δημοσιευομένου Τόμου. Εἰς τὴν ἐπισκοπὴν ταύτην ἐξελέγη διὰ καὶ νομικῶν ψήφων, γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῶ ΚΠόλεως τῆ 3 Ἀπριλίου 1937, ὁ ἱερολογ. διάκονος *Παντελεήμων Κοτόκας*.

3) *Βελέγραδα*. Ἡ Ἐκκλησία κλίνασα πρόσφορον τὴν μετονομισίαν ἐγίνων ἐκ τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ ἐπαρχιῶν τοῦ Οἴκουμ. Θρόνου ἀπὸ μητροπόλεως εἰς ἐπισκοπὴν ὄρισεν (30 Μαρτίου 1937) ἵνα ἡ τέως μητρόπολις Βελεγράδων ὑπάρχη καὶ λέγηται *ἱερὰ ἐπισκοπὴ Βερατίου, Αὔλωνος καὶ Κανίνης*, ἐξελέγη δὲ δι' αὐτὴν διὰ κανονικῶν ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῶ ΚΠόλεως (3 Ἀπρ. 1937) ὁ ἐπίσκοπος Αῦλωνείας *Αγαθάγγελος Τσάμτσης*.

4) *Δυρράχιον*. Ἡ Ἐκκλησία ἔχουσα ὑπ' ὄψει τὴν αὔξησιν καὶ τὴν εἰς

α) Σχετικῶς πρὸς τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἐν Ἀλβανίᾳ ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς αὐτοκέφαλον ἔγρα *Ὁρθοδοξίαν*, περιοδικὸν ἐν ΚΠόλει ἔτος ΙΒ' (1937) σ, 108—118, ἐνθα εὐρηται καὶ ὁ σχετικὸς Πατρ. καὶ Συνοδικὸς Τόμος τῆς εὐλογίας τοῦ αὐτοκεφάλου.

πρωτεύουσαν τοῦ ἄλβανικοῦ Βασιλείου ἀνύψωσιν τῆς ἐν τῇ μ]λει Δυρραχίου συμπεριειλημμένης πόλεως τῶν Τιράνων, ὥρισεν ὅπως ἡ μ]λις Δυρραχίου φέρη τὸν τεῦθεν τὸν τίτλον *μητρόπολις Τυρράνων, Δυρραχίου καὶ Ἐλβασανίου*, ἐξελέγη δὲ δι' αὐτὴν διὰ κανον. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῶ ΚΠόλεως (3 Ἀπρ. 1937) ὁ θεοφιλ. ἐπίσκοπος Συνάδων Χριστόφορος *Κίσης*.

5) Διὰ τοὺς αὐτοὺς καὶ περὶ Βελεγράδων ὡς ἄνω λόγους ἡ Ἐκκλησία ὥρισεν ἵνα ἡ τέως μητρόπολις Κορυτσᾶς ὑπάρχη καὶ λέγηται *ιερά ἐπισκοπή Κορυτσᾶς*, ἐξελέγη δὲ δι' αὐτὴν διὰ κανον. ψήφων γενομένων ἐν τῷ πατρ. ναῶ ΚΠόλεως (3 Ἀπρ. 1937) ὁ ὁσιολογ. ἱερομόναχος *Εὐλόγιος Κουριλάς*.

* *

Πατριαρχικὸς καὶ συνοδικὸς τόμος ιδρύσεως τῆς ἐπισκοπῆς Ἀργυροκάστρου

† *Βενιαμὴν ἐλέω Θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως,
Νέας Ρώμης, καὶ Οἴκουμ. Πατριάρχης.*

Ἀξιοχρέως περὶ πάντων ἐν τῇ τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων διακυβερνήσει καὶ διεξαγωγῇ ἡ Ἐκκλησία μεριμνῶσα καὶ τὸ προσῆκον προνοῦσα, ἔθος κανονικὸν ἔκπαλαι κέκτηται τὴν τῶν ἐπαρχιῶν σύστασιν καὶ ὑπόστασιν πρὸς τὰς τῶν καιρῶν ἀνάγκας προσαρμόζειν εἰς εὐρυθμον ἐκάστοτε καὶ λυσιτελῆ τῶν ἐπὶ μέρους τε καὶ τοῦ ὅλου παράστασιν καὶ κυβέρνησιν.

Ἐπειδὴ τοίνυν, σκέψεως νῦν γενομένης συνοδικῶς καὶ περὶ τοῦ τμήματος ἐκείνου τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Ἀργυροκάστρου, ὅπερ, μετὰ τὴν ἀνακήρυξιν ἐν τοῖς τελευταίοις χρόνοις τῆς ἀνεξαρτησίας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἀλβανίας συμπεριείληπται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτοῦ, ἐκρίθη μᾶλλον πρόσφορον καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐνεστῶσαν κατάστασιν καὶ τὰς ἀνάγκας τοῦ εἰρημένου τμήματος, ἀποσπᾶσαι τοῦτο ἀπὸ τοῦ λοιποῦ μέρους τῆς διαληφθείσης θεοσώστου ἐπαρχίας καὶ εἰς ἰδίαν τιμῆσαι καὶ ἀναδείξαι αὐτοτελῆ ἐκκλησιαστικὴν περιφέρειαν, ὑπὸ τὴν ἄμεσον μὲν σήμερον τελοῦσαν ἐξάρτησιν καὶ ὑποταγὴν τοῦ καθ' ἡμᾶς ἀγιωτάτου Ἀποστολικοῦ καὶ Πατριαρχικοῦ Οἴκουμενικοῦ Θρόνου, μέλλουσαν δὲ ἀποτελέσαι καὶ ταύτην μέρος τῆς συγκροτηθησομένης Αὐτοκεφάλου ἐν Ἀλβανίᾳ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ Μετριότης ἡμῶν μετὰ τῶν περὶ ἡμᾶς Ἱερωτάτων Μητροπολιτῶν καὶ ὑπερτίμων, τῶν ἐν ἀγίῳ Πνεύματι ἀγαπητῶν ἡμῖν ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν, κρίναντες ἀπεφασίσαμεν καὶ ὥρισamen συνοδικῶς ὅπως τὸ ἐν τῷ θεοφρουρητῷ Βασιλείῳ τῆς Ἀλβανίας εὐρεθὲν τμήμα τῆς ἀγιωτάτης μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Ἀργυροκάστρου, ὑπάρχη ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς αὐτοτελὴς ἐκκλησιαστικὴ περιφέρεια ὑπὸ τὴν τιμὴν καὶ ἀξίαν Ἐπι-

σκοπῆς καὶ τὴν ὀνομασίαν «Ἱερά Ἐπισκοπὴ Ἀργυροκάστρου», ὃ δὲ ἐν αὐτῇ διὰ κανονικῶν ψήφων ἀποκαθιστάμενος ἀρχιερεὺς ἢ καὶ λέγεται «Ἱερώτατος Ἐπίσκοπος Ἀργυροκάστρου», κεκτημένος πάντα τὰ τοῖς ἐπαρχίας διοικοῦσιν ἀρχιερεῦσι προσιδιάζοντα δικαιώματα.

Ἐφ' ᾧ εἰς δὴλωσιν καὶ βεβαίωσιν καὶ εἰς μόνιμον παράστασιν τῶν οὕτω ἐκκλησιαστικῶς κριθέντων καὶ ὀρισθέντων ἐγένετο καὶ ὁ παρὼν ἡμέτερος Πατριαρχικὸς καὶ Συνοδικὸς Τόμος, καταστρωθεὶς καὶ ὑπογραφεὶς ἐν τῷδε τῷ Κώδικι τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Ἐν ἔτει σωτηρίῳ αῶλζ'. κατὰ μῆνα Μάρτιον (λ'). Ἐπινεμήσεως Ε'.

† Ὁ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Βενιαμὴν ἀποφαινεται
 † Ὁ Χαλκηδόνος Μάξιμος, † Ὁ Λέρκων Ἰωακείμ, † Ὁ Προύσης
 Πολύκαρπος, † Ὁ Πριγκηπωνήσων Θωμᾶς, † Ὁ Σάφδεων Γερμανός, † Ὁ Ἰλισουπόλεως καὶ Θείρων Γεννάδιος, † Ὁ Θεοδοουσιόλεως Λεόντιος, † Ὁ Εἰρηνουπόλεως Κωνσταντῖνος, † Ὁ Χριστουπόλεως Μελέτιος, † Ὁ Λαοδικίας Δωρόθεος, † Ὁ Αἴνου Γερμανός.